

Verslag Grote Zomertrip 2015

Deze reis vertrokken we met als doel Polen nader te verkennen. Omdat het in Portugal een belangrijke inspiratiebron is gebleken kochten we nu twee gidsjes uit de Duitse **WoMo-Reihe**: Mit dem Wohnmobil nach Polen, deel noord en deel zuid. In Portugal bracht de gids uit deze serie ons op plaatsen waar je als 'standaard-camperaar' niet zo snel terecht komt. De plaatsen worden beschreven en, belangrijk, weergegeven met betrouwbare navi-coördinaten.

In principe konden we tot eind september wegblijven. Of dat gaat lukken en waar we uiteindelijk terecht zouden komen? Dat leert dit verslag!

Maandag 8 juni.

Na het bezoek aan de tandarts konden we -eindelijk!- om 12.30 uur vertrekken. We zouden de eerste etappe een voor ons vrij grote stap maken, 160 km, en kozen bewust voor een reeds bekende standplaats: **Iserlohn**, aan de westzijde van het **Ruhrgebied**. Overwegend Autobahn en niet teveel Baustellen zorgden ervoor dat we rond 15.00 uur de CP nabij de mooi gelegen **Seilersee** bereikten. Nauwelijks 10 minuten later waren we aan de wandel rond de Seilersee. Dat was genieten!

Na de grote ronde rond het meer gingen we via de ALDI weer camperwaarts.

Toen de avondmaaltijd erin zat hebben we, omdat het zo leuk was, nog maar een keer gewandeld, deze keer de kleine ronde.

Dinsdag 9 juni.

Lekker uitgerust na een ongestoorde nachtrust waren we vrij vroeg op pad, alweer naar een bekende plaats: **Lippstadt**. Mooie CP bij een mooie stad, daar kom je graag terug. We kozen voor een Autobahn-vrij route, niet verkeerd want daardoor werd het een pracht-rit. Grote variatie in landschappen en leuke stadjes onderweg. Omdat de navi kennelijk gevoed werd met een verkeerd adres en de navi ons verschillende keren wegen met inrijverbod in probeerde te sturen werden de voorziene 60 km uiteindelijk 90.....

Het weer was weinig stabiel maar gelukkig wel droog. De behoorlijk frisse wind zorgde voor wisselbaden. Niet heel prettig maar goed voor de bloedsomloop.

We genoten weer van de historische binnenstad waar we, al slenterend, ruim de tijd namen om de vele mooie gevels met prachtige details te bekijken. Lippstadt noemt haarzelf het Venetië van Westfalen vanwege de sterk vertakte rivier de Lippe en de overstortsystemen, aangelegd nadat de stad vele malen zware wateroverlast meemaakte. In de stad bevindt zich één van de moeilijkste kano-slalom-banen van Duitsland, dit verwacht je niet hier!

Even buiten de stad is een uitgestrekt park waar het prettig wandelen is.

Bij de camper terug: Lekker buiten lezen, weliswaar jasje uit-jasje-aan maar toch wel lekker.

Woensdag 10 juni.

Na de saniservice namen we rond negen uur weer afscheid van Lippstadt met de stille belofte dat we er nog wel eens zouden terugkeren. Weer stond de navi in de autoweg-vermijdstand omdat de te rijden afstand ongeveer 100 km was en dan zie je toch wel meer van het landschap.

Op ons gemak reden we naar **Bad Karlshafen** a.d. **Weser** waar we een aangename CP wisten. In ons achterhoofd zat ook nog een plan om de **Wesertherme** weer te bezoeken waar men in lekker warm ZOUTwater kan badderen. Ten opzichte van de vorige keer waren de tarieven vrij pittig gestegen. Een bezoek zou deze keer een halve tank diesel kosten dus besloten we het badder-genoegen maar uit te stellen, wellicht is het in Polen goedkoper.

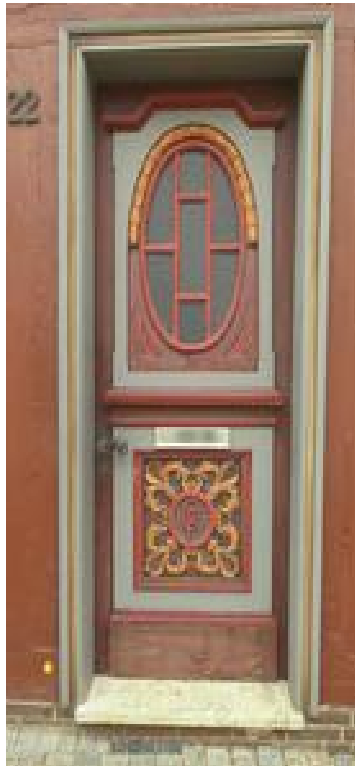


We namen uitgebreid de tijd om

het stadje eens goed te bekijken. Niet echt spectaculair maar dit wordt helemaal goedge maakt door de mooie bosrijke omgeving van het vrij diep ingesneden Weserdal.

Donderdag 11 juni.

Aanvankelijk stond Wernigerode in de planning maar, hoe kon het ook anders, de planning werd gewijzigd. We kozen voor **Duderstadt**, een mooie stad met prachtige vakwerkhuisen en omgeven door mooie parken. Dit wisten we van een vorig bezoek. En omdat we weer kozen voor secundaire wegen vonden we 90 km een mooie dag-afstand. Ruim 2½ uur werden 7 km slenterend door stad en parken doorgebracht. Het viel ons op dat ook hier geen vrije WiFi te vangen was, laat staan dat er internetcafé's waren. Duderstadt ligt op de voormalige oost-west grens, we waren dus in de Neue Bundesländer, de voormalige DDR. Het weer was nog steeds goed, al was het behoorlijk drukkend.



Vrijdag 12 juni.

Bij het opstaan bleek dat Els een hamsterwang had..... Ondanks het zeer recente tandarts en mondhygiënistebezoek (4 dgn geleden!!!) was een wat zeurderig pijntje uitgegroeid tot een heuse ontsteking. Vier tandartsen in Duderstadt gebeld maar niemand op korte termijn beschikbaar.

We zijn dus toch maar gaan rijden met voorlopige bestemming **Bad Lauterberg**, een echte Kurstad waar allerhande klinieken zijn. Een goede keus, want na 1 keer vragen verwees men ons naar een parkeerplaats, bijna op de stoep van een tandarts. Hier werd zorgvuldig gekeken en een foto gemaakt om vast te stellen dat er op dat moment niets aan te doen was. Wel werd het gebied rond de boosdoener extra schoongemaakt en in de antibiotica gezet. Ook kregen we een recept voor een aansluitende kuur en als we geluk hadden zou de zwelling snel slinken en de boel weer een tijd rustig blijven. Hopen dus maar!

Na dit intermezzo vervolgden we de prachtige route naar standplaats CP **Wernigerode**. Hier was nog royaal plaats. Na een verlate brunch maakten we de eerste stadswandeling en ook dit was weer genieten. Het was inmiddels stralend zomerweer.

De zwarte rook van de beroemde historische stoomlocomotieven van de Brockenspoorweg die ons af en toe aaide konden het plezier niet bederven! Enne.....: Op de CP vingen we internet dus kregen we alles weer up-to-date. In de loop van de avond verzamelden we moed om de volgende dag de klim naar het mooie kasteel van Wernigerode weer eens te maken.

Zaterdag 13 juni.

Tegen achten zaten we aan de morgenkoffie. De hemel was overwegend grijs maar de temperatuur erg lekker. In de kuierlatten dus, op weg voor de stevige klim naar het kasteel. Oei! Even wachten, want het begon te regenen! Na 10 minuutjes was de bui over en gingen we op weg. Nog even op de brug naar de rokende en puffende stoomlocomotief kijken en toen verder, min of meer zigzaggend richting kasteel. Onderweg bekeken we nog een uitgestrekt en perfect onderhouden park met monumenten van bomen. Bij het kasteel aangekomen loste Els een belofte aan haar schoonzus in en kocht een speciaal kettinkje dat alléén hier te koop was. Het was redelijk druk rond het kasteel, erg leuk om dan mensen te bekijken. Weer namen we de tijd om te genieten van het geweldige panorama. De camera gaf er de brui aan, alweer de accu leeg! Voor ons geen ramp want we hebben al een mooie collectie foto's van ons vorig bezoek. Voordat we aan de terugweg begonnen deden we ons tegoed aan twee streekproductbroodjes. Erg lekker! De terugweg voerde door een hellingbos met ongelooflijk mooie, oude boomreuzen.

Ook de voor ons nieuwe route door de stad was weer een feest voor de ogen. De wandeltocht was 7,8 km. Dankzij de smartphone, ook wij moesten eraan geloven, werd de wandeling via GPS geregistreerd. Onderweg vingen we af en toe een spatje regen maar dit hinderde nauwelijks.

We zagen affiches waar aangekondigd werd dat er in het Wernigeroder Bürgerpark de volgende dag Verenigingsdag was. Voor ons een argument om nog maar een dagje te blijven.

Het leuke van de CP is dat het € 5,= kost om erop te rijden maar dan mag men ook onbeperkt blijven staan. Er zijn ook stroomzuilen en een sanipunt.



Hoog boven de stad het kasteel



De Markt met oude stadhuis



Het kasteel van dichtbij

Zondag 14 juni.

Na het ontbijt ging het richting Bürgerpark. Deze keer géén bezoek aan het Wernigeroder 'Madurodam', **Miniaturstadt**. Dit hadden we vorige keer bezocht. (*Beslist een aanrader!*)

In het park, een overblijfsel van een Landesgartenschau, was het een bloemenpracht. In afwachting van de "Vereinstag" namen we de tijd om van het park te genieten. Ondanks vaak dreigende, loodgrijze wolken bleef het droog.

Rond 11.00 uur hadden de meeste verenigingen hun presentatiestands klaar en maakten we een ronde. Bij de stand van de carnavalsvereniging haalde een wildenthousiaste dame een plakboek tevoorschijn met daarin krantenartikelen van hun bezoek aan de Limburgse carnavalsvereniging van Beek in 1993. De Tanzverein presenteerde zich met dansdemonstraties door 8 a 10-jarige kinderen. Eén meiske danste een indrukwekkende cha-cha-cha en rumba. Haar zien we gegarandeerd ooit nog eens op TV met een groot Tanzturnier. Een geweldig natuurtalent.

Natuurlijk woonden we het optreden van het dameskoor bij. Ondanks moeilijke omstandigheden, zingen in de buitenlucht met minimale akoestiek, verzorgden ze een mooi en klankzuiver optreden.

Zo kuierden we alle stands af, waar men enthousiast reageerde op onze belangstelling.

Ter afsluiting van deze semi-culturele activiteit nuttigden we een niet-te-vermijden Grillbratwurst.

Wat ons tijdens deze drie dagen was opgevallen: We hoorden opmerkelijk vaak TA-TU-TA-TA van ambulance en/of brandweer en zagen 4 keer de ADAC-ambulancehelicopter landen. Het zal wel komen doordat de stad een regiofunctie heeft.

De volgende dag zouden we verdertrekken, richting oost. Vanwege schaarste aan camperplaatsen zou het een rit worden van ongeveer 160 km, weer zouden we autowegen vermijden.

Maandag 15 juni.

Rond 10.00 uur verlieten we Wernigerode. Het werd een vrij lange rit en deze was landschappelijk niet echt boeiend. Natuurlijk waren we de voorgaande dagen in dat opzicht nogal verwend.

Langs de route weer het beeld wat bij voorgaande ritten door de Neue Bundesländer opviel: Nog vrij veel huizen en fabrieken met zichtbaar achterstallig onderhoud. Aan de andere kant zagen we ook nieuwe industrieterreinen met grote en nieuwe fabrieken. De wegen waren over het algemeen goed, niet slechter dan in zogenaamd west-Duitsland. Onderweg pikte we nog even een bezoek aan een Lidl mee. Na exact 160 km konden we de camper op één van de 4 plaatsen bij het Kurpark van **Bad Düben** zetten. Er was een sanizuil maar de (munt-)watervoorziening werkte niet. Vlak bij de CP ligt een klein meertje en een heel uitgestrekt Kurpark rondom verschillende klinieken. Deze Kurstadt is vooral beroemd vanwege de modderbaden, niet ons ding.....

Wandelend verkenden we de stad (stadje?) waar we weinig echt boeiende dingen ontdekten. Interessant was een op het droge geplaatste drijvende watermolen die we eerder zagen op de rivier de Mura in Slovenië. (Daar waren ze nog echt in bedrijf)

Toch wel een aardige wandeling (7 km) en.....: het kan niet altijd super zijn. We hadden prachtig weer en dat is ook belangrijk.



CP Bad Düben



Mooi meertje



Drijvende watermolen op het droge



Apart bushokje

Dinsdag 16 juni.

De beoogde standplaats voor deze dag was **Luckau**. Hier vonden we de CP, gelegen naast een park, overblijfsel van de Landesgartenschau 2000. Vanwege beperkt onderhoud was er weinig over van het park. Een ronde door de stad had wel wat. Alweer andere bouwstijlen en een mix van goed gerestaureerd en redelijk vervallen. Er was een mini-lokale markt, die hadden we, omdat we het kalm aandedden, in 2 minuten bekeken. Voor de CP zou € 6,= betaald moeten worden maar aangezien de wel aanwezige sanizuil niet werkte en het overall toch wat tegenviel besloten we verder te rijden, waarmee het dagtotaal op 160 km kwam. In Bad Saarow vonden we een gratis CP, eenvoudig, geen voorzieningen en langs een overdag vrij drukke weg. De ligging, 10 minuutjes lopen van een mooi meer en een leuke wandelpromenade maakte het goed. Enthousiast begonnen we aan de wandeling rond het fraaie meer, volgens bordjes 5 km, maar deze verderop niet bewegwijzerde route liep zeker niet overal langs de oever. Na 6 km was er geen enkel uitzicht op het einde van het meer dus besloten we maar om te keren en lang dezelfde weg terug te gaan. Met de 4 km van de wandeling in **Luckau** meegerekend hadden we er toch 16 km opzitten toen we bij de camper terugkeerden.

De volgende dag zou ons verrijdbare bed dan toch in Polen staan want een studie van de landkaart leerde dat fietsen niet heel erg prettig zou zijn omdat er maar beperkt fietspaden waren.



Kerk Luckau



Park Luckau



Bad Saarow

